

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/27/2016
Identifikačné číslo spisu: 1012211203
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012211203.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumana a zo sudcov JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Xdeal Slovakia, s.r.o., IČO: 35 809 990, Mýtna 29, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., Miletičova 5B/, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/1203094/2012/1042 zo dňa 12. októbra 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/2324/2012-92 zo dňa 29. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/2324/2012-92 zo dňa 29. januára 2016 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/1203094/2012/1042 zo dňa 12.10.2012, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9102407/5/1347275/2012/Str zo dňa 28.06.2012, ktorým správca dane nepriznal žalobcovi nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie marec 2011 v sume 2.936,54 € a vyrubil rozdiel DPH v sume 1.215.626,64 €.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zo žalobcom predloženého plnomocenstva zo dňa 27. 6. 2011, ktoré predložil pri výkone kontroly správcovi dane vyplýva, že konateľ žalobcu splnomocnil S. O. ku všetkým úkonom potrebným na zastupovanie žalobcu, a to najmä, ale nie výlučne na zastupovanie konateľa žalobcu na ústnom pojednávaní v súvislosti s daňovým subjektom, ktoré sa

uskutočnilo 28.06.2011, na predloženie potrebných dokladov. Toto splnomocnenie bolo udelené k vykonaniu všetkých právnych úkonov súvisiacich s vyššie uvedenými záležitosťami a to i takých, ktoré v splnomocnení nie sú výslovne uvedené. Plnomocnenstvo oprávňovalo splnomocnenca ustanoviť za seba zástupcu. Z textu uvedeného splnomocnenia nemožno vyvodit' záver, že by bolo akýmkoľvek spôsobom obmedzené len na určitý úkon, tak ako to neskôr po prevzatí výzvy na prerokovanie protokolu tvrdila zástupkyňa žalobcu. O tom, že splnomocnenie nebolo udelené len na vykonanie jedného úkonu svedčí aj okolnosť, že splnomocnená zástupkyňa sa zúčastňovala a vykonávala aj ďalšie úkony v mene žalobcu v priebehu daňovej kontroly, napr. zúčastnila sa ústneho pojednávania dňa 07.11.2011, komunikovala so správcom dane a nedostatok právomoci konať za zastúpeného pri nich nenamietala ona, ani zastúpený. Správcovi dane nepredložila žiaden doklad preukazujúci, že vypovedala udelené všeobecné plnomocnenstvo, a preto bola povinná vykonať všetky neodkladné úkony tak, aby záujmy zastupovaného subjektu neutrpeli ujmu, ako to vyplýva z ustanovení Občianskeho zákonníka. Jej úkon, prevzatie výzvy na prerokovanie protokolu o výsledku daňovej kontroly ako i prevzatie protokolu malo preto riadne právne účinky voči žalobcovi. Zo spisu takisto nevyplýva, že by žalobca neskôr oznámil správcovi dane prekročenie právomoci splnomocnencom. Na základe uvedených zistení krajský súd považoval doručenie protokolu o výsledku daňovej kontroly spolu s výzvou na dostavenie sa za účelom jeho prerokovania dňa 19.06.2012 splnomocnenej zástupkyňi za súladné s § 17 ods. 5 zákona č. 511/1992 Z.z. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Z.z.“) a daňovú kontrolu ukončenú v uvedený deň aj v prípade, že sa žalobca nezúčastnil prerokovania protokolu.

Žalobca v konaní nepreukázal reálne dodanie tovaru na opracovanie, neodstránil žiadnym dokladom rozporu ohľadom jeho premiestňovania tvrdené spoločnosťami HOLZ EXPORT SLOVAKIA s.r.o. a spoločnosťou EX-IM SLOVENSKO s.r.o. a spoločnosťou GAMA-EXPO s.r.o. a vlastným tvrdením. Nepredložil žiaden doklad preukazujúci, že tovar bol umiestnený v sklade na Žilinskej ceste v Piešťanoch, či to bolo skladové miesto žalobcu, príp. iného subjektu, u ktorého mal priestory prenajaté. Žalobca nevysvetlil údaje vyplývajúce z rozdielnosti uvádzania merných jednotiek tovaru na faktúrach a dodacích listoch, a preto sa tieto doklady stali nedôveryhodnými.

Spochybnenie reálnosti celej transakcie, pri ktorej si žalobca uplatnil nadmerný odpočet dane správcovi dane je preto podľa krajského súdu relevantné. Keďže je spochybnené sprostredkovanie opracovania predmetného materiálu, bol podľa krajského súdu dôvod aj na spochybnenie fakturácie provízie z obchodného sprostredkovania faktúrou č. 97032011 spoločnosťou FOR DESIGN s.r.o. v sume 144.256,45 €. Určenie výšky provízie žalobca nepreukázal žiadnou zmluvou ani iným dokladom, dôkazným prostriedkom.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu a rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch namietal, že správca dane porušil právne predpisy najmä tým, že nedoručil protokol o daňovej kontrole 9102407/5/407850/2010/Str zo dňa 14.05.2012 žalobcovi, neprerokoval predmetný protokol o daňovej kontrole so žalobcom, neukončil daňovú kontrolu v lehote stanovenej zákonom. Ďalej namietal, že v daňovej kontrole bol správca dane nečinný a nevykonával žiadne dokazovanie, porušil daňové tajomstvo, riadil sa iba subjektívnymi úvahami, ktoré nezaložil na dôkazoch, neposúdil s dostatočnou odbornou starostlivosťou skutkový stav veci, nezohľadnil pozitívne výsledky iných správcov dane, ktoré boli v prospech žalobcu a neodstránil pochybnosti, ktoré u správcovi dane vznikli konfrontáciou svedkov. Žalobca tiež namietal, že správca dane nepostupoval v súlade so základnými princípmi daňového konania.

Žalobca namietal, že protokol č. 91024407/5/407850/2012/Str zo dňa 14.05.2012 mu nebol doručený, ako aj ani výzva na vyjadrenie sa a prerokovanie protokolu. Namietal, že všeobecné plnomocnenstvo v daňovej kontrole nebolo nikomu udelené. Žalobca udelil plnomocnenstvo iba v jednom prípade - fyzickej osobe S. O. a to na jeden konkrétny deň a jeden konkrétny úkon. Udelené plnomocnenstvo bolo len na predloženie dokladov na deň 06.07.2011. Obdobne je to mu tak aj v prípade nedoručenia výzvy na

prerokovanie a vyjadrenie sa k predmetnému protokolu. Žalobca teda namietal aj neprerokovanie protokolu so správcom dane. Žalobcovi nebola doručená výzva na písomné vyjadrenie sa k protokolu a jeho prerokovanie, nebol mu doručený ani protokol o výsledku zistenia z daňovej kontroly, čím žalobcovi nebolo umožnené písomne sa vyjadriť k protokolu ani zúčastniť sa prerokovania protokolu. Keďže podľa žalobcu nedošlo k prerokovaniu protokolu, daňová kontrola tak nie je ukončená.

Žalobca ďalej namietal, že daňová kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie marec 2011 nie je ukončená v lehote stanovenej zákonom. Správca dane začal daňovú kontrolu dňa 22.06.2011 na základe upovedomenia o výkone kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH č. 603/320/48919/2011/Stre zo dňa 30.05.2011. V zmysle § 15 ods. 17 zákona č. 511/1992 Zb. mala byť daňová kontrola ukončená dňa 22.12.2011.

Žalobca namietal tiež nečinnosť správcu dane a nevykonanie žiadneho dokazovania v priebehu daňovej kontroly. Správca dane nevyzval žalobcu na dokazovanie, nevyhotovil žiadnu výzvu na písomnú svedeckú výpoveď, nezabezpečil výsluch svedkov, nevykoval žiadne vytýkacie konanie. Žalobca predložil všetky objektívne preukázateľné dôkazy, ktoré preukazujú jeho tvrdenia uvedené v daňovom priznaní, a to existencia materiálneho plnenia vo forme faktúr aj s prílohami - dodacie listy a existencia materiálneho plnenia vo forme skutočne vykonaných služieb, ktoré boli preukázané všetkými dôkaznými prostriedkami a možnosťami žalobcu. Ak mal správca dane akékoľvek pochybnosti o deklarovateľných zdaniteľných plneniach, resp. ak mal nejaké nejasnosti, mal zákonnú povinnosť vyzvať žalobcu, aby nejasnosti vysvetlil, pochybnosti odstránil a svoje tvrdenia doplnil.

Žalobca tiež namietal porušenie daňového tajomstva zo strany správcu dane, keď zverejnil informácie o iných daňových subjektoch, ktoré získal v daňovom konaní, alebo v súvislosti s daňovým konaním, a to podrobným spôsobom.

Žalobca uviedol, že dodatočný platobný výmer, dožiadania, zápisnice o ústnom pojednávaní sú potvrdením uskutočnenia zdaniteľného plnenia a sú potvrdením dodania služieb. Žiaden z účastníkov konania neuviedol, že službu neposkytol, práve naopak všetci dodávatelia aj odberatelia službu opracovania v plnom rozsahu potvrdili. Správca dane však podľa žalobcu nedefinoval z akého dôvodu bolo dodanie služieb nedostatočne preukázané (okrem jediného rozporu, ktorý mal povinnosť odstrániť - uskladnenie tovaru).

Žalobca namietal, že dodatočný platobný výmer č. 9102407/5/1347275/2012/Str. zo dňa 28.06.2012 nemá náležitosti uvedené v § 30 zákona č. 511/1992 Zb. Poukázal na nesprávne označenie IČ DPH. Namietal, že neobsahuje výrokovú časť. Podľa žalobcu predmetné rozhodnutie nepodpísala osoba na to zákonným spôsobom poverená. Ing. W. P., ktorá predmetné rozhodnutie podpísala bola vymenovaná len na zastupovanie, a teda nemala oprávnenie predmetné rozhodnutie podpísať. Keďže podľa žalobcu nedošlo k ukončeniu daňovej kontroly, prerokovania protokolu, je podľa jeho názoru dodatočný platobný výmer bez odôvodnenia.

Gama-EXPO, s.r.o., ako aj FOR DESIGN, s.r.o. v plnom rozsahu potvrdili zdaniteľné plnenie a to nielen formálne, ale predložili dostatok dôkazov o tom, že sa dodanie tovaru reálne uskutočnilo. Tieto skutočnosti uviedol aj správca dane v dodatočnom platobnom výmere. Jedinou pochybnosťou, ktorú správca dane vyslovil bolo miesto uskladnenia tovarov, a to nie priamo u jeho dodávateľa služieb. Žalobca poukázal na to, že tieto pochybnosti správca dane neodstránil, keďže pokus o telefonický kontakt s konateľom spoločnosti dňa 09.05.2012 žalobca nepovažuje za žiaden úkon v dokazovaní.

Žalobca tiež poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžf/14/2012, 5Sžf/22/2009, 3Sžf/1/2010, 3Sžf/1/2011, z ktorých vyplýva, že nie je možné spravodlivo žiadať, aby daňové subjekty sledovali a kontrolovali výrobné procesy a obstarávacíe procesy tovarov u iných subjektov pred dodaním tovaru, a to najmä z dôvodu, že zákon nedáva daňovníkovi právne prostriedky na sledovanie týchto procesov u svojich dodávateľov.

Žalobca taktiež namietal postup súdu prvého stupňa, že nevykonal navrhovaný dôkaz - vypočutie svedkov a ani sa s týmto navrhnutým dôkazom v odôvodnení nijako nevysporiadal. Žalobca tak opätovne navrhol vypočutie osôb, ktorí boli štatutárnymi orgánmi spoločností, s ktorými žalobca v predmetnom zdaňovacom období realizoval obchodné prípady. Prvostupňový súd prevzal len tvrdenia žalovaného. Správca dane mal možnosť presvedčiť sa o existencii tovaru aj ohliadkou na mieste, čo však nevykonal. Žalobca tiež poukázal na to, že tovar na faktúrach nie je uvedený len všeobecným spôsobom. Zistenie správcu dane o existencii dlhodobého personálneho prepojenia osôb - konateľov zúčastnených spoločností nevyplýva zo žiadnych podkladov a dôkazov v konaní. Uviedol tiež, že plnenia na vstupe bezprostredne súviseli s plneniami na výstupe. Pri predmetných obchodných transakciách sa riadne preukázalo reálne obchodovanie a nie je možné súhlasiť so žalovaným, že obchody prebiehali len fakturačne.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. V dôvodoch najprv popísal okolnosti začatia daňovej kontroly u žalobcu a problémy s doručovaním, keď napriek tomu, že správca dane zaslal písomnosti žalobcovi na adresu zapísanú v obchodnom registri, tieto sa vrátili správcovi dane s poznámkou „adresát neznámy“. Konateľ žalobcu p. Karol Fako sa na základe výzvy, ktorá mu bola doručená na adresu trvalého bydliska dostavil, kde spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 603/320/63893/2011/Str. zo dňa 28.06.2012, v priebehu ktorého predložil správcovi dane splnomocnenie pre p. S. O., ktorá bola podľa predloženého plnomocenstva oprávnená konať v mene žalobcu a zastupovať ho pri daňovej kontrole DPH za zdaňovacie obdobie marec 2011. Správca dane tak na základe predloženého plnomocenstva zaslal výzvu na vyjadrenie sa k protokolu a na jeho prerokovanie spolu s protokolom splnomocnenej zástupkyňi žalobcu, ktorá ich prijatie potvrdila podpisom dňa 24.05.2012. Splnomocnená zástupkyňa vrátila správcovi dane predmetné písomnosti s tým, že jej bolo udelené plnomocnenstvo len na jeden deň a jeden úkon a to vo veci predloženia dokladov na deň 06.07.2011. Uvedené tvrdenie splnomocnenej zástupkyne je však v rozpore s jej konaním po 06.07.2011, kedy riadne konala v mene žalobcu, keď dňa 03.11.2011 prevzala od správcu dane doklady a písomnosti predložené ku kontrole na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu, o čom správca dane spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní, pričom splnomocnená zástupkyňa v priebehu ústneho pojednávania nevzniesla žiadne námietky, že by nebola oprávnená konať za žalobcu. Taktiež jej správca dane zaslal oznámenie o predĺžení lehoty na vykonanie kontroly, ktoré riadne prevzala a tiež nenamietla, že by už žalobcu v daňovom konaní nezastupovala. Následne listom zo dňa 19.04.2012 uviedla, že žalobcu nezastupuje na základe generálnej plnej moci, ale, že daňový subjekt zastupuje vo veci kontroly za zdaňovacie obdobie marec 2011. Splnomocnená zástupkyňa prevzala dňa 24.05.2012 výzvu na vyjadrenie sa k protokolu a na jeho prerokovanie č. 9102407/5/408045/2012/Str spolu s protokolom č. 9102407/5/407850/2012/Str zo dňa 14.05.2012. Kontrolovaný daňový subjekt je oprávnený písomne sa vyjadriť k protokolu o daňovej kontrole v lehote 8 pracovných dní od doručenia výzvy na prerokovanie protokolu. Podľa výslovného znenia zákona zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Splnomocnená zástupkyňa až 17 dní po prevzatí zásielky správcovi dane oznámila, že ona bola oprávnená konať za žalobcu len dňa 06.07.2011. Protokol sa v zmysle § 15 ods. 15 zákona č. 511/1992 zb. považuje za doručený a prerokovaný v deň určený vo výzve na vyjadrenie sa k protokolu a na jeho prerokovanie dňa 19.06.2012.

K otázke trvania daňovej kontroly žalovaný uviedol, že správca dane začal daňovú kontrolu dňa 22.06.2011 a listom č. 603/320/125485/2011/Str zo dňa 01.12.2011 upovedomil splnomocnenú zástupkyňu žalobcu, že daňovú kontrolu nie je možné ukončiť do šiestich mesiacov s tým, že lehota bola predĺžená do 20.06.2012. Daňová kontrola bola ukončená dňa 19.06.2012, a teda skončila v stanovenej lehote.

K námietke žalobcu, že správca dane nevykonal vytykacie konanie žalovaný uviedol, že v danom prípade nebol dôvod na vykonanie vytykacieho konania, keďže toto sa nevykonáva v procese daňovej kontroly, ale po predložení daňového priznania alebo hlásenia.

Ohľadom daňového tajomstva žalovaný uviedol, že správca dane bol povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov, ako aj použitie právnych predpisov. Informácie, ktoré správca dane zistil v rámci daňovej kontroly o daňových subjektoch EX - IM SLOVENSKO, s.r.o., HOLZ EXPORT SLOVAKIA, s.r.o. a GAMA-EXPO, s.r.o. (obchodných partnerov žalobcu) súvisia s preverovanými zdaniteľnými obchodmi, tieto boli získané zákonným spôsobom a súviseli s kontrolovaným zdaňovacím obdobím marec 2011.

K námietke žalobcu, týkajúcej sa vykonania dokazovania v predmetnej veci žalovaný popísal priebeh daňovej kontroly a vykonané úkony zo strany správcu dane. Správca dane zistil rozpory vo výpovediach daňových subjektov Xdeal Slovakia, s.r.o. a GAMA-EXPO, s.r.o. u skutočností, kto a kam zabezpečoval prepravu granitových dosiek na opracovanie. Zároveň čo sa týka námietky žalobcu o odňatí práva klásť svedkom otázky pri ústnom pojednávaní, žalovaný uviedol, že správca dane predvolal konateľa spoločnosti GAMA-EXPO, s.r.o. ako konateľa uvedenej spoločnosti a nie ako svedka. Konateľ predmetnej spoločnosti bol v danom prípade účastníkom daňového konania a správca dane nevykonával ústne pojednávanie za účelom výsluchu svedka. Žalovaný ďalej poukázal na jednotlivé transakcie medzi daňovými subjektmi a na skutočnosť, že služby opracovania a pomocné práce pri opracovaní si navzájom fakturovali jednotlivé spoločnosti bez toho, aby niektorá z nich predmetné práce skutočne fyzicky vykonala a mala vo svojom účtovníctve preukázateľnú evidenciu s podrobnou špecifikáciou granitových dosiek, mramorových dosiek a konglomerátu, ktoré súvisia s poskytovanými službami.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk <., rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie správcu dane o nepriznaní nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie marec 2011 a o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty. Najvyšší súd SR vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho popísal v odôvodnení rozsudku krajský súd a ako vyplynul z administratívneho spisu, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len na doplnenie v stručnosti z neho vyberá nasledovné.

Podaním zo dňa 30.5.2011 správca dane informoval žalobcu o vykonaní daňovej kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH. Upovedomenie bolo preukázateľne doručené žalobcovi dňa 28.6.2011, až po tom, ako sa predmetná zásielka vrátila odosielateľovi z dôvodu jej nedoručenia adresátovi. Dňa 28. 6. 2011 sa uskutočnilo ústne pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil konateľ žalobcu. Z predloženého plnomocenstva zo dňa 27. 6. 2011 vyplýva, že konateľ žalobcu splnomocnil S. O. ku všetkým úkonom potrebným na zastupovanie žalobcu, a to najmä, ale nie výlučne na zastupovanie konateľa žalobcu na ústnom pojednávaní v súvislosti s daňovým subjektom, ktoré sa uskutoční 28. 6. 2011, na predloženie potrebných dokladov. Toto splnomocnenie bolo udelené k vykonaniu všetkých právnych úkonov súvisiacich s vyššie uvedenými záležitosťami a to i takých, ktoré v splnomocnení nie sú výslovne uvedené. Plnomocnenstvo oprávňovalo splnomocnenca ustanoviť za seba zástupcu. Žalobca predložil správcovi dane doklady špecifikované v zápisnici. Správca dane ďalej

dohodol so žalobcom termín predloženia ďalších dokladov na deň 6. 7. 2011. Dňa 6. 7. 2011 sa zamestnanci správcu dane dostavili na dohodnuté miesto k prevzatíu účtovných dokladov žalobcu, ktoré splnomocnená zástupkyňa predložila.

Listom zo dňa 28.08.2011 spoločnosť EX-IM SLOVENSKO s.r.o. uviedla, že si objednala u žalobcu opracovanie granitových dosiek. Tieto boli uskladnené v Piešťanoch na Žilinskej ceste 130. Spoločnosť nemá o tomto tovare evidenciu, pretože ide o poddodávku. Prepravu zabezpečoval H. Q. na PD Prašník, motorovým vozidlom Mercedes Sprinter, patriaci spoločnosti AZ AUTO s.r.o. Dosky sa nakladali v sklade a vykladali sa na PD Prašník, pričom boli pri tom konatelia spoločnosti.

Podobnú informáciu správca dane obdržal aj od spoločnosti HOLZ EXPORT SLOVAKIA s.r.o. s tým, že preprava bola svojpomocná a vykonávaná iným typom vozidla, takisto patriacim v spoločnosti AZ AUTO s.r.o.

Z ďalšieho zisťovania daňového úradu vyplýva, že dodávateľ prác, spoločnosť FOR DESIGN s.r.o. na adrese svojho sídla reálne nesídi, nepreberá poštu, so správcou dane nekomunikuje. Konateľ spoločnosti takisto na výzvy správcu dane nereagoval, podľa informácií susedov sa dlhodobo nezdržiava v mieste bydliska. Správca dane eviduje žiadosť Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite o vykonanie daňovej kontroly v danej spoločnosti.

Zo zápisnice o ústnom pojednávaní s konateľom žalobcu, spísanej dňa 07.09.2011, na ktorom sa zúčastnil aj so splnomocnenou zástupkyňou S. O. uviedol, že tovar u objednávateľov objednával osobne a telefonicky, formou uvedenia konkrétneho druhu v kilogramoch bez ďalšieho označenia pôvodu, vlastností tovaru. Tovar uskladňoval v sklade a postupne predával podľa objednávok opäť len v kilogramoch, bez bližšej špecifikácie. Na otázku správcu dane, kde mal žalobca skladové priestory v roku 2010, 2011, žalobca neodpovedal. Vzhľadom na nesúlad medzi obstaraním a dodaním tovarov, správca dane požadoval od žalobcu zoznam osôb, ktoré vykonali práce na tovare. Žalobca na uvedenú otázku neodpovedal. Nevedel sa vyjadriť ani k otázkam ohľadom prepravy tovaru od dodávateľov k odberateľom. Nevedel predložiť faktúry za prepravné služby, záznamy o prevádzke vozidiel, mená osôb uskutočňujúcich prepravu. Nevedel zodpovedať otázku ohľadom pôvodu granitových dosiek, mramorových dosiek, ónyxu, nepreukázal doklad o originalite tovarov, vybavovanie reklamácií, technických parametroch, vlastnostiach tovarov, účelu a spôsobu ich využitia, dôkazu ohľadom všeobecného označenia tovaru, menách osôb, s ktorými žalobca komunikoval a uzatváral obchodné transakcie. K položeným otázkam sa prisľúbil vyjadriť písomne. Z vysvetlenia doručeného správcovi dane dňa 22.09.2011 vyplýva, že skladové priestory sa nachádzajú na Žilinskej ceste 130, Piešťany. Nevedel uviesť mená osôb, ktoré spracovávali tovar z dôvodu, že opracovanie si objednával od ďalších dodávateľov, tovar nebol prepravovaný, bol presúvaný len v rámci skladu vysokozdvížným vozíkom, žiadne ďalšie písomnosti požadované neboli, reklamácie neboli podané. V danom prípade ide o prírodný kameň vhodný do interiéru a exteriéru, odberateľ nepožadoval technické parametre a tento bol obstaraný za účelom ďalšieho predaja. Ide o prírodný kameň rôznych rozmerov určený na výrobu dlažby, obkladu a podobne, ktorý si záujemca vybral po osobnej obhliadke. Dodávateľom mala byť spoločnosť MEAT, s.r.o., Bratislava a FOR DESIGN, s.r.o., Banka.

Dňa 14.05.2012 bol vypracovaný protokol na zistenie oprávnenosti nároku žalobcu na vrátenie nadmerného odpočtu podľa zákona o DPH č. 9102407/5/407850/2012/Str za zdaňovacie obdobie marec 2011. V predmetnom protokole správca dane uviedol, že žalobca si za kontrolované zdaňovacie obdobie podal riadne daňové priznanie k DPH, v ktorom vykázal nadmerný odpočet vo výške 2936,54 €. Uplatnil si odpočítanie dane podľa § 49 až 51 zákona č. 222/2004 Z.z. z nakúpených služieb - opracovanie granitových dosiek v objeme 220 090 kilogramov, pomocné práce pri opracovaní granitových dosiek v objeme 516 075 kilogramov, opracovanie mramorových dosiek v objeme 41 400 kilogramov, opracovanie umelého kameňa - konglomerátu v objeme 18 000 kilogramov v celkovej výške 20 % DPH - 1.191.583,90 €, dodávateľa GAMA-EXPO s.r.o., Bratislava z faktúr 1100040 až 1100074.

Ďalej si uplatnil odpočítanie dane z provízie z obchodného sprostredkovania opracovania dosiek a dlažby

za predmetné zdaňovacie obdobie vo výške 20% DPH - 24.042,74 €, od dodávateľa FOR DESIGN s.r.o., Banka z faktúry 1100075 zo základu dane 120.213,71 €.

Zároveň žalobca všetky dodané služby od spoločnosti GAMA-EXPO s.r.o., Bratislava ďalej fakturoval spoločnostiam HOLZ EXPORT SLOVAKIA s.r.o. a spoločnosti EX-IM SLOVENSKO s.r.o. presne tak, ako ich prijal - rovnaký druh služby, rovnaké množstvo, rovnaká merná jednotka, rozdiel bol len v cene služby (vyššia suma). Išlo o faktúry popísané vyššie, pričom pri dodávke pre spoločnosť HOLZ EXPORT SLOVAKIA s.r.o., predstavovalo 20% DPH čiastku 740.490,10 € a DPH pri dodávke pre spoločnosť EX-IM SLOVENSKO s.r.o. predstavovala čiastku 472.200 €. V protokole sú uvedené vyššie popísané zistenia vyplývajúce zo šetrení daňových úradov. Správca dane po zhodnotení všetkých zistení uviedol, že žalobca nepreukázal reálne dodanie služieb a žiadnym spôsobom sa nepokúsil skontaktovať so správcom dane. Správca dane spochybnil okrem reálnosti vykonaných prác spoločnosťou GAMA-EXPO s.r.o. aj províziu z obchodného sprostredkovania od spoločnosti FOR DESIGN s.r.o. predmetného opracovania. Podľa správcu dane si žalobca nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 15 ods. 6 písm. d/ a e/ zákona č. 511/1992 Zb., pričom správca dane nevychádzal len z faktúr predložených platiteľom, ale aj z výsledkov dokazovania, pričom daňový subjekt svoje tvrdenia nedoložil dôkazmi. Poukázal na ustanovenie § 29 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb., v zmysle ktorého žalobca nepreukázal skutočnosti uvedené v daňovom priznaní. Nevyužil právo predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia a na základe uvedeného správca dane neuznal odpočítanie dane z nakúpených služieb od subjektu GAMA-EXPO s.r.o., Bratislava ani subjektu FOR DESIGN s.r.o. a skonštatoval, že v jeho prípade ide o odpočítanie dane uplatnené v rozpore s ustanovením § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. V danom prípade bol u žalobcu zistený rozdiel dane oproti podanému daňovému priznaniu vo výške 1.215.626,64 €. Zo záveru protokolu vyplýva, že tento bol so žalobcom prerokovaný dňa 19.06.2012.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt, jeho zákonný zástupca alebo jeho opatrovník sa môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne s úradne overeným podpisom alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Ak nie je rozsah plnomocenstva presne vymedzený, považuje sa toto plnomocenstvo za všeobecné. V tej istej veci môže mať len jedného zástupcu. Zástupca koná osobne, ak z obsahu plnomocenstva nevyplýva, že za zástupcu môže konať aj iná osoba; na takéto konanie udelí zástupca inej osobe plnomocenstvo s úradne osvedčeným podpisom. Konanie inej osoby v rozsahu udeleného plnomocenstva sa považuje za konanie zástupcu.

Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom pre celé daňové konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však adresát osobne v daňovom konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť jemu i jeho zástupcovi.

Podľa § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka ak splnomocniteľ zomrie alebo ak splnomocnenec vypovie plnomocenstvo, je splnomocnenec povinný urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad, aby splnomocniteľ alebo jeho právny nástupca neutrpel ujmu na svojich právach. Úkony takto urobené majú rovnaké právne účinky, ako keby zastúpenie ešte trvalo, pokiaľ neodporujú tomu, čo zariadil splnomocniteľ alebo jeho právni nástupcovia.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3

a 7. Platiť môže odpočítať daň, ak je daň

- a) voči nemu uplatnená iným platiťom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiťovi dodané,
- b) ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4, 7 a 9 až 12,
- c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,
- d) zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 222/2004 Z.z. právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiť uplatniť, ak

- a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiťa vyhotovenú podľa § 71,
- b) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. b) je daň uvedená v záznamoch podľa § 70.

Žalobca v prvom rade v podanom odvolaní namietal nedoručenie protokolu a výzvu na vyjadrenie sa k nemu. Najvyšší súd SR k uvedenej námietke poukazuje na znenie plnomocenstva pre p. S. O., v ktorom ju žalobca splnomocnil ku všetkým úkonom potrebným na zastupovanie žalobcu, a to najmä, ale nie výlučne na zastupovanie konateľa žalobcu na ústnom pojednávaní v súvislosti s daňovým subjektom, ktoré sa uskutočnilo 28. 6. 2011 na predloženie potrebných dokladov. Toto splnomocnenie bolo udelené k vykonaniu všetkých právnych úkonov súvisiacich s vyššie uvedenými záležitosťami a to i takých, ktoré v splnomocnení nie sú výslovne uvedené. Plnomocnenstvo oprávňovalo splnomocnenca ustanoviť za seba zástupcu. Taktiež je potrebné poukázať aj na ďalšie správanie splnomocnenej zástupkyne po 06.07.2011, kedy riadne konala v mene žalobcu, keď dňa 03.11.2011 prevzala od správcu dane doklady a písomnosti predložené ku kontrole na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu, o čom správca dane spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní, pričom splnomocnená zástupkyňa v priebehu ústneho pojednávania nevzniesla žiadne námietky, že by nebola oprávnená konať za žalobcu. Taktiež jej správca dane zaslal oznámenie o predĺžení lehoty na vykonanie kontroly, ktoré riadne prevzala a tiež nenamietla, že by už žalobcu v daňovom konaní nezastupovala. Následne listom zo dňa 19.04.2012 uviedla, že žalobcu nezastupuje na základe generálnej plnej moci, ale, že daňový subjekt zastupuje vo veci kontroly za zdaňovacie obdobie marec 2011. Nemožno správcovi dane pričítať na ťarchu, že postupoval podľa predloženého plnomocenstva a faktického konania splnomocnenej zástupkyne. Výzvu na vyjadrenie sa k protokolu a na jeho prerokovanie č. 9102407/5/408045/2012/Str zo dňa 14.05.2012 spolu s protokolom č. 9102407/5/407850/2012/Str zo dňa 14.05.2012 zaslal správca dane v súlade s právnymi predpismi splnomocnenej zástupkyne, ktorá potvrdila ich prijatie svojím podpisom dňa 24.05.2012.

Čo sa týka ukončenia daňovej kontroly, táto bola začatá dňa 22.06.2011 a ukončená bola dňa 19.06.2012, preto Najvyšší súd SR považuje námietku žalobcu, týkajúcu sa nedodržania lehoty na vykonanie daňovej kontroly za irelevantnú.

Žalobca namietal tiež nečinnosť správcu dane a nedostatočné vykonanie dokazovania. V tomto smere možno konštatovať, že ide len o subjektívny pocit žalobcu, keďže z administratívneho spisu vyplýva presný postup správcu dane a jeho jednotlivé úkony. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobcu, že by bol v predmetnej právnej veci správca dane nečinný. Správca dane začal u žalobcu daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie marec 2011 dňa 22.06.2011. Upovedomenie zasielal žalobcovi na adresu sídla, ako aj na adresu trvalého pobytu konateľa žalobcu. Dňa 28.06.2012 prebehlo vo veci ústne pojednávanie, na ktorom bol prítomný konateľ žalobcu. Dňa 06.07.2011 sa zamestnanci správcu dane dostavili do určených priestorov splnomocnenej zástupkyne, kde im táto odovzdala príslušné doklady. Správca dane prostredníctvom dožiadania vykonal miestne zisťovania v spoločnostiach HOLZ EXPORT SLOVAKIA, s.r.o. a EX-IM SLOVENSKO, s.r.o. Správca dane vykonal aj ďalšie ústne pojednávania, na ktorých sa snažil odstrániť vzniknuté rozpory a preveriť realnosť dodaného tovaru a služieb.

Nesprávne označenie IČ DPH v dodatočnom platobnom výmere možno považovať za pisársku chybu, ktorá sama osebe nemá vplyv na jeho zákonnosť. Dodatočný platobný výmer má všetky zákonné

náležitosti, ako aj bol podpísaný osobou na to oprávnenou, preto nemožno ani tejto odvolacej námietke žalobcu priznať úspech.

Žalobca v podanom odvolaní namietal aj porušenie daňového tajomstva zo strany správcu dane, keď zverejnil informácie o iných daňových subjektoch. Správca dane je povinný v administratívnom rozhodnutí uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na vydanie rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov, ako aj aké právne predpisy použil. Správca dane postupoval pri odôvodnení rozhodnutia v zmysle platných právnych predpisov, a preto ani námietke žalobcu, týkajúcej sa porušenia daňového tajomstva nemožno priznať úspech.

Z odpovedí na dožiadania a z priložených dokladov a písomností od miestne príslušných správcov dane, ktoré majú spoločnosti EX-IM SLOVENSKO s.r.o. a HOLZ EXPORT SLOVAKIA s.r.o. zaúčtované vo svojom účtovníctve, správca dane zistil, že výpovede daňových subjektov HOLZ EXPORT SLOVAKIA s.r.o. a EX-IM SLOVENSKO s.r.o. sú v rozpore s výpoveďami daňových subjektov Xdeal Slovakia, s.r.o. a GAMA-EXPO, s.r.o. v skutočnostiach, kto a kam zabezpečoval prepravu granitových dosiek na opracovanie. Daňové subjekty EX-IM SLOVENSKO s.r.o. a HOLZ EXPORT SLOVAKIA s.r.o. uviedli do zápisnice o miestnom zisťovaní, že prepravu granitových dosiek na opracovanie uskutočňovali svojpomocne nákladným vozidlom Ford Transit, ŠPZ: F. patriaci spoločnosti AZ AUTO s.r.o. a na motorovom vozidle Mercedes Sprinter, ŠPZ: F. patriaci spoločnosti AZ AUTO s.r.o. Nakládka dosiek bola na Žilinskej ceste 130, Piešťany, vykládka: PD Prašník. Prítomní boli konatelia spoločností. Žalobca do zápisnice o ústnom pojednávaní uviedol, že spracovateľské operácie na tovaroch si objednáva subdodávateľsky od dodávateľov. Tovary od dodávateľov a odberateľov nie sú prepravované, keďže sú presúvané v sklade vysokozdvížnym vozikom.

Dodávateľ - daňový subjekt GAMA-EXPO, s.r.o. uviedol do zápisnice o ústnom pojednávaní, že opracovanie výrobkov sa nevykonáva v spoločnosti GAMA-EXPO, s.r.o., lebo táto nemá výrobné ani skladové priestory. Opracovanie sa vykonáva v skladových a výrobných priestoroch spoločnosti KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., Žilinská cesta 130, Piešťany. Spoločnosti GAMA-EXPO, s.r.o. boli výrobky na opracovanie dodané v rámci skladu spoločnosti KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o. a tam aj opracované. Keďže bola preprava len v rámci skladu nevie vydokladovať prepravu. Spoločnosť GAMA-EXPO, s.r.o. ani daňový subjekt Xdeal Slovakia, s.r.o. napriek tomu, že spoločnosť GAMA-EXPO, s.r.o. daňovému subjektu Xdeal Slovakia, s.r.o. fakturovala službu opracovanie mramorových dosiek, opracovanie granitových dosiek, pomocné práce pri opracovaní granitových dosiek a opracovanie umelého kameňa - konglomerátu nemajú evidenciu o množstve a druhu výrobkov, ktoré žalobca žiadal od spoločnosti GAMA-EXPO, s.r.o. opracovať.

Šetrením, ktoré vykonal správca dane, ako aj miestne príslušný správca dane dodávateľských spoločností sa nepreukázalo fyzické dodanie deklarovaných zdaniteľných obchodov medzi podnikateľskými subjektmi v reťazci spoločností FOR DESIGN, s.r.o. › GAMA-EXPO, s.r.o. › žalobca › HOLZ EXPORT SLOVAKIA, s.r.o. a EX.IM SLOVENSKO, s.r.o.

Prirodzene nemožno opomenúť ani klasické rímskoprávne pravidlo „vigilantibus iura scripta sunt“ (zákony sú písané pre tých, ktorí sa starajú o svoje práva), podľa ktorého sa ochrana poskytuje len tým subjektívnym právam, ktorých držiteľia o ne dbajú a aktívne ich vykonávajú a prípade porušenia vymáhajú. Táto zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie o ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj účastník sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že účastník musí využiť prostriedky, ktoré mu poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jeho práv. Správca dane sa pokúšal skontaktovať s konateľom žalobcu, ako aj s asistentkou konateľa žalobcu, pričom títo sa následne nepokúsili skontaktovať so správcom dane, čím sami nevyužili možnosť brániť svoje práva pred orgánom verejnej správy.

Vo vzťahu k namietanému vyhodnoteniu zisteného skutkového stavu a k námietke neprimeraného prenosu dôkazného bremena na žalobcu odvolací súd uvádza, že podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2

písm. a/ a v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje), ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani pri dobromyselnosti platiteľa, prijímajúceho zdaniteľné plnenie. Naopak, zákonodarca z dôvodu zabránenia ľahkej zneužívateľnosti požaduje, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet zákon stanovil. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, tovar, príp. služba reálne dodané (§ 8, § 9 zákona č. 222/2004 Z.z.), a to práve osobou ako platiteľom DPH uvedenou na faktúre, ktorá si zároveň voči odberateľovi uplatňuje DPH.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 2Sžf/4/2009 z 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 78/2011-17 z 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona č. 222/2004 Z.z.). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený“.

Uskutočňovanie zdaniteľných plnení je ekonomická činnosť plne pod kontrolou daňového subjektu. Vzhľadom na to daňový subjekt ako platiteľ dane má možnosť si obstarat' dostatočný počet dôkazov, ktoré zabezpečia preukázateľnosť uskutočneného zdaniteľného plnenia správcovi dane, ktorý v rámci daňovej kontroly preveruje skutočnosť rozhodujúce pre určenie dane. Odpočítanie dane nenastáva ex lege, ale je právom platiteľa dane (pojem „môže“ § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z.), ktoré právo je spojené s dôkaznou povinnosťou platiteľa dane. Prenos dôkaznej povinnosti z daňového subjektu na správcu dane je výnimkou, ktorá je ustáľovaná judikatúrou vnútroštátnych súdov na základe judikatúry Súdneho dvora Európskej únie.

Argumentačne si aj tu odvolací súd pomôže judikatúrou Súdneho dvora a jeho právnymi závermi uvedenými v rozsudku z 21.06.2012 v spojených veciach C-80/11 a C-142/11, v ktorom uviedol, že je potrebné pripomenúť, že boj proti podvodom, daňovým únikom a prípadným zneužitiam je cieľ uznaný a podporovaný smernicou 2006/112 (pozri najmä rozsudky Halifax zo 7. decembra 2010, R, C-285/09, bod 36, ako aj z 27. októbra 2011 Tanoarch, C-504/10, bod 50). V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že osoby podliehajúce súdnej právomoci sa nemôžu podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom dovolávať noriem práva Únie (pozri najmä rozsudok z 3. marca 2005, Fini H, C-32/03, Zb.s.I-1599, bod 32; Halifax a i., ako aj Kittel a Recolta Recycling, bod 54). Z tohto dôvodu prináleží vnútroštátnym orgánom a súdom zamietnuť priznanie práva na odpočet, ak sa s ohľadom na objektívne okolnosti preukáže, že toto právo sa uplatňuje podvodne (pozri v tomto zmysle rozsudky Fini H, body 33 a 34; Kittel a Recolta Recycling, ako aj z 29. marca 2012, Véleclair, C-414/10, bod 32).

Záverom Najvyšší súd SR poukazuje na to, že správny súd nie je súdom skutkovým a jeho úlohou nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy, a preto ani nebol povinný vykonať navrhnuté dokazovanie - vypočutie svedkov.

V konaní neboli naplnené skutočností pre presun dôkazného bremena na správcu dane v zmysle výkladových princípov z rozsudku najvyššieho súdu vo veci Iron Club sp. zn. 3 SŽf/1/2011 ASPI JUD 65295 SK. Presun dôkazného bremena na správcu dane v judikovanom prípade sa týkal dodania tovaru, kedy daňový subjekt fyzicky disponoval tovarom aj faktúrami. Prenos dôkazného bremena v zmysle rozsudku 3SŽf/1/2011 nemožno aplikovať na daný prípad žalobcu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutia žalovaného a správcu dane obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.